

Tilsynsraadet; dette var fra Ministeriets Side opfattet som en Imødekommenhed overfor Rigsdagen, og den ærede socialdemokratiske Ordfører sagde endog, at dette skyldtes den Omstændighed, at man havde bebrejdet tidligere Regeringer Hang til Enevælde. Ja, men da synes jeg rigtig nok, at man har givet Tilsynsraadet Opgaver, der meget lidt er egnede til at imødegaa en eventuel Kritik for at ville anvende Enevoldsmagt, thi Mage til Omsvøbsdepartement og unyttig Institution skal man dog lede længe efter. Naar man nemlig ser paa Lovforslaget, hvad skal saa dette Tilsynsraad foretage sig? Det skal have *Meddelelser* om de af Styrelsesraadet truffne Beslutninger samt andre *Oplysninger* vedrørende Postsparevirksomheden — altsaa naar det hele er afgjort; dette Tilsynsraad skal være lige som det ridende Politi, der kommer, naar det hele er forbi; naar Styrelsesraadet, hvilket *in casu* vil sige den paagældende Minister, har fastsat Rentesatsen, har truffet sine Dispositioner, meddeles det venligst til dette Tilsynsraad. Om saa Tilsynsraadet siger det ene eller det andet, er for saa vidt uden nogen som helst Interesse, ja, der er end ikke efter Lovforslaget aabnet Mulighed for, at Tilsynsraadet paa Forhaand kunde faa en vis Indflydelse ved at sige sin Mening. Jeg tvivler nu om, selv om Tilsynsraadet paa Forhaand fik Lejlighed til at sige sin Mening, at man saa vilde tage Hensyn dertil; vi ser jo, hvorledes det højtærede Ministerium i Øjeblikket behandler et lignende Tilsynsraad, Arbejdsløshedsnævnet, hvorledes man Gang paa Gang ganske roligt tilsidesætter de Flertalsindstillinger, der fremkommer fra dette Nævn, saa selv om man havde denne Garanti — hvad man altsaa end ikke har —, vilde den ikke betyde saa forfærdelig meget. Og dette med at faa Oplysninger giver jeg ærlig talt heller ikke meget for, for de Oplysninger er vi virkelig i Stand til at faa paa anden Maade, simpelt hen under Finanslovbehandlingen eller igennem Finansudvalgene; for øvrigt vil de fleste af de Oplysninger, der kan være Tale om at meddele Tilsynsraadet, fremgaa af de officielle Beretninger, der med visse Mellemrum naturnødvendigt maa udsendes enten af Postvæsenet eller af selve Postsparevirksomheden.

Jeg vender mig derefter til den økonomiske Side af Sagen. Den højtærede Minister vilde gøre gældende, at naar jeg havde rettet en vis Kritik eller i hvert Fald havde givet Udtryk for en Tvivl om, at Girovirksomheden betalte sig, var dette med Urette, og at dermed var Spørgsmaalet for saa vidt

ogsaa afgjort om, hvorvidt den nye Virksomhed, Postsparevirksomheden, vilde vise sig rentabel eller ikke. Det synes jeg nu for det første, den højtærede Minister ikke har Ret i, for selv om det virkelig skulde vise sig mod min Forventning, at Postgirovirksomheden, saaledes som den er i Øjeblikket, er en særdeles rentabel Institution, saa er der jo ikke noget i Vejen for, at Postsparevirksomheden godt kunde komme til at vise sig at være særdeles urentabel. Til Imødegaaelse af den Tvivl, jeg havde næret om Girovirksomhedens Rentabilitet, fremførtes der fra den højtærede Ministers Side en Række Tal, det svirrede os om Ørene med Millioner og Milliarder, saa man kunde være fristet til at blive helt imponeret. Desværre, Millionerne og Milliarderne var jo mere paa Papiret, det var rart, om det havde været Realiteter, men det var i det væsentlige kun Posteringer fra det ene til det andet, saaledes at noget reelt Indtryk af, om nu Virksomheden betalte sig eller ikke, kunde det paa ingen Maade give. Jeg har ingen Sinde bestridt, at Postgirovirksomheden var et meget omfattende og meget omstændeligt Apparat, men man kan dog ikke maale en Virksomheds Rentabilitet med, om den omsætter 10 Milliarder eller 100 Milliarder, det er til syvende og sidst slet ikke det, det kommer an paa.

Der blev endvidere henvist til, at private og offentlige Institutioner benyttede Girovæsenet i høj Grad, selv 760 Statsfunktionærer havde aabnet Girokonto, og jeg ved ikke, hvor mange det var, der i øvrigt blev specificeret. Det kunde alt sammen være højt interessant, men til syvende og sidst giver heller ikke dette noget som helst Billede af Rentabiliteten. Jeg kan saa godt forstaa, at private benytter Girovirksomheden, og det vil heller ikke være underligt, hvis min Antagelse er rigtig. Hvis det er rigtigt, at Girovirksomheden intet tjener, saa er det netop en Grund til, at private benytter den, fordi det vil sige, at den gør det for billigt. Det tror jeg netop er Tilfældet, den gør det for billigt, og derfor forstaaer jeg saa udmærket godt, at private benytter den. Naar det at sende f. Eks. 25 Kr. paa en Postanvisning koster 25 Ø., medens man ved at benytte Girokontoret kan sende det samme Beløb for 15 Ø., saa maatte man da være godt tosset, hvis man ikke gik hen og meldte sig i Girokontoret, hvilket vist ikke kræver noget Indskud, jeg ved ikke, om der overhovedet kræves noget Indskud, men i hvert Fald er det minimalt. Jeg synes, de Mennesker maatte være godt trossede, der har større